

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I Finansloven for 2023 er der i en tekstanmærkning medtaget en hjemmel til at tilstå ansatte ved et EU repræsentationskontor samt disses familiemedlemmer og EU kontoret fritagelser for skatter og afgifter og fritagelse for andre pligter, der følger af skatte- og afgiftslovgivning. Denne hjemmel indarbejdes med dette forslag i en redigeret version i den almindelige skatte-lovgivning.

Der foreslås en række redaktionelt prægede præciseringer af gældende ret og Naalakkersuisuts bemyndigelser i forhold til fastlæggelse af oplysnings- og indberetningspligter m.v. Praxis har vist, at der også kan være behov for en ny bemyndigelse til Naalakkersuisut til at pålægge nye indberetningspligter til brug for statistiske formål mv.

Forslaget indeholder derudover et forslag til, at skatteforvaltningen får en hjemmel til at undlade at tilskrive renter, når rentebeløbet på en fordring i den pågældende periode udgør 100 kr. eller mindre. Desuden får skatteforvaltningen en hjemmel til i særlige situationer at standse tilskrivning af renter samt helt eller delvist at eftergive tilskrevne renter på fordringer, hvor der er begået væsentlige fejl i sagsbehandlingen.

Herudover indsættes konsekvensrettelser og ajourføring af loven, som opfølgning på de ændringer af landstingslov om indkomstskat, som foreslås i det samtidigt fremsatte forslag EM 2023/18, herunder forlængelse af fristen for ordinær genoptagelse af ansættelsen ved fremførelse af underskud.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Fritagelser for internationale organisationer

Diplomatiske udsendte, konsulere m.m. nyder en række privilegier og immuniteter i det land, som de er udsendt til, herunder at være fritaget for beskatning. Det følger af Wienerkonventionen om diplomatiske relationer og Wienerkonventionen om konsulære forbindelser. Udsendte til Grønlands Repræsentation i Bruxelles, er eksempelvis fritaget for beskatning i Bruxelles, men bevarer skattepligt til Grønland.

Den øgede bevågenhed om arktiske forhold generelt og Grønland konkret, medfører en større interesse fra internationale organisationer og institutioner om at etablere sig i Grønland. Dette ses blandt andet konkret i ønsket om etablering af et EU-kontor i Grønland.

I den grønlandske skattelovgivning er der mulighed for at fritage andre landes diplomatiske repræsentationer og repræsentanter for skat svarende til det, der følger af Wienerkonventionen. I gældende regler er der ikke en bemyndigelse til at indrømme lignende fritagelser for andre internationale organisationer. Det vil sige, at internationale organisationer, der ikke er repræsentanter for en stat eller et land, men som er en enhed i eller et kontor under en international organisation m.v. ikke nyder samme skatte- og afgiftsmæssige rettigheder som dem der repræsenterer et land som udsendt konsul eller lignende.

Andre lande giver typisk internationale organisationer m.v. vilkår og privilegier, der i skattemæssig sammenhæng svarer til dem, der som minimum gælder for diplomatiske repræsentationer og repræsentanter i medfør af Wienerkonventionen. Den danske stat kan indrømme sådanne privilegier efter lov nr. 567 af 30. november 1983, lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer.

Skatte- og afgiftsområdet er et selvstyreanliggende. Naalakkersuisut ønsker med forslaget at indføre en hjemmel, der giver mulighed for, at der i mellemfolkelige aftaler kan gives privilegier på skatteområdet, hvor der er sædvane for dette.

Formålet er, at internationale organisationer, der etablerer sig i Grønland, kan tilbydes vilkår, der i det væsentlige svarer til dem, som gælder for udsendte diplomater og andre udsendte medarbejdere, der repræsenterer deres land. Det foreslås derfor, at der i landstingslov om forvaltning af skatter indsættes en bemyndigelse, der omfatter hele skatte- og afgiftsområdet. Indplaceringen i landstingslov om forvaltning af skatter skyldes, at loven indeholder tværgående lovgivning, der har anvendelse for hele skatte- og afgiftsområdet.

Udover fritagelser for betaling af skatter og afgifter omfatter forslaget, at der kan indrømmes fritagelser for de pligter, der i øvrigt følger af skatte- og afgiftslovgivningen, til at indeholde kildeskat af udbetalinger, indgive ansøgninger, selvangive, foretage indberetninger eller give oplysningerne til skatteforvaltningen m.m.

2.2. Ajourføring af regler om oplysningspligter

Der foreslås en række redaktionelle ændringer og præciseringer i lovens kapitel 6 om indberetning af oplysninger. Formålet er en generel ajourføring af oplysningspligter, som følge af at det er et område, hvor der over en årrække løbende er blevet tilføjet flere nye regler. Det er samtidig et område, hvor der også fremadrettet må forventes behov for tilføjelse af nye regler, som følge af de af Grønland indgåede aftaler om international udveksling af skatteoplysninger.

På den baggrund foreslås de forskellige eksisterende bemyndigelsesregler samlet i én generel bemyndigelsesregel til Naalakkersuisut, som samtidig udvides til at omfatte alle grupper af oplysningspligtige, der er omfattet af lovens kapitel 6 på nuværende tidspunkt.

Med en opdatering og udvidelse af henvisningerne i lovens § 33 forslås tydeliggjort, at Naalakkersuisut har adgang til at fastsætte de nærmere regler for afgivelse af oplysninger til skatteforvaltningen, herunder også adgangen til at lempe i oplysningskravene for de forskellige grupper af oplysningspligtige.

Ved omformulering sker der en udvidelse af bemyndigelsen til at fastsætte regler om månedlige indberetninger.

Den generelle regel giver ikke Naalakkersuisut adgang til at fastsætte nye eller mere omfattende oplysningspligter, end det allerede er fastlagt i lovens kapitel 6.

Den gældende bemyndigelse giver allerede adgang til at fastsætte de nærmere regler for, hvordan oplysninger og indberetninger konkret skal afgives til skatteforvaltningen. Herunder regler om digitale indberetninger fra de oplysningspligtige, dvs. arbejdsgivere, offentlige myndigheder mv. Udvidelsen præciserer, at bemyndigelsen gælder i forhold til alle grupper af oplysningspligtige.

Med ændringerne i kapital 6 tilsigtes en forenkling, hvor formålet overordnet set er at øge læsevenligheden og forståelsen af reglerne samtidig med at fremtidssikre bestemmelserne i kapitlet, idet der fremover forventes flere lovændringer, som følge af Grønlands udveksling af oplysninger på skatteområdet internationalt, herunder også med Danmark.

I praksis vil en ajourføring af kapitel 6 blive fulgt op med en opdatering af tilhørende bekendtgørelse på området; aktuelt Selvstyrets bekendtgørelse nr. 8 af 18. juni 2010 om indberetning af oplysninger vedrørende indkomstskat.

Herudover foreslås en mindre udvidelse af en eksisterende oplysningspligt, hvorefter skatteforvaltningen kan anmode en arbejdsgiver om at indsende oplysninger om løn og indeholdt A-skat i løbet af året, hvis arbejdstager ophører med at være skattepligtig i Grønland. Den gældende regel supplerer arbejdsgiverens almindelige årlige indberetningspligt inden udgangen af januar måned. Oplysningspligten i § 31 foreslås udvidet til også at omfatte oplysning om indbetalinger til pensions- og livsforsikringsordninger samt indeholdt A-skat heraf.

Det vurderes at være et begrænset antal situationer, hvor skatteforvaltningen m.fl. fremsætter sådanne anmodninger efter gældende lovgivning. På den baggrund vurderes en udvidelse af de omfattede oplysninger ikke at medføre væsentlige administrative byrder hos hverken oplysningspligtige eller skatteforvaltningen.

2.3. Ajourføring og tilpasning af reglerne om fordeling af skatter

Det foreslås præciseret, at indkomstskatter og udbytter af selskaber, der er rettighedshavere efter Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi, skal tilfalde landskassen. Dette svarer til, hvad der i dag gælder for skatter fra selskaber, der har en tilladelse efter råstofloven.

Det foreslås dernæst, at den i forslag til Inatsisartutlov om ændring af landstingslov om indkomstskat foreslåede renteskat skal fordeles mellem landskassen, skattekommunen og kommunerne på samme måde som selskabsskatterne.

2.4. Fristregler for refusion af udbytteskatter m.v.

Selskaber og personer, der har hjemsted i et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Grønland, kan være berettigede til refusion af en udbytteskat, som et selskab med hjemsted i Grønland har indeholdt i forbindelse med udbetalingen af udbytter. Ændringerne i landstingslov om indkomstskat kan medføre, at omfanget af udbytteskatrefusioner kan stige både i forhold til antal ansøgninger og den beløbsmæssige størrelse af de udbetalte refusioner.

Det foreslås derfor, at der indføres længere frister for skatteforvaltningen til at behandle anmodninger om refusion af udbytteskatter samt royalty- og renteskat.

Efter de gældende regler skal skatteforvaltningen senest udbetale et refusionskrav ved udløb af måneden efter den måned, hvor skatteforvaltningen har modtaget anmodningen, jf. lovens § 44. Hvis fristen overskrides, påløber der en rente på 1 procent per påbegyndt måned. Fristen afbrydes, hvis skatteforvaltningen ikke kan foretage kontrol af grundlaget for en anmodning, og dette skyldes forhold som vedrører den, der har anmodet om tilbagebetaling.

De nuværende regler giver skatteforvaltningen kort tid til at behandle en refusionsanmodning. For at sikre at skatteforvaltningen har tilstrækkelig tid til sagsbehandling, herunder indhentning af oplysninger om ejerforhold m.v., foreslås det, at skatteforvaltningen skal have mindst 6 måneder til at sagsbehandle anmodninger om refusion af udbytteskat, royaltyskat og renteskat.

Det foreslås desuden, at skatteforvaltningen bemyndiges til at stille krav om sikkerhed for en udbetaling. Dette gælder dog kun, hvis et krav om refusion af en udbytteskat er omtvistet og behandles i Skatterådet eller ved domstolene.

2.5. Udvidet hjemmel ved tilskrivning af renter

Det foreslås, at skatteforvaltningen bemyndiges til at standse tilskrivning af renter og tilbageføre tilskrevne renter på skatterestancer i flere situationer end hidtil. Ændringen vurderes at

kunne få afgørende betydning for de få skatteydere, der utilsigtet tilskrives renter af skatte-restancer. Samtidig vil færre tilskrivninger af små rentebeløb udgøre en administrativ lettelse for skatteforvaltningen.

2.6. Forlængelse af fristen for ordinær genoptagelse ved underskud

For at sikre sammenhæng mellem en forlænget frist for udnyttelse af skattemæssige underskud, foreslås fristen for ordinær genoptagelse af skatteansættelser ligeledes udskudt, men kun i tilfælde, hvor den underskudsforeførende har tilkendegivet at ville fremføre et underskud ud over 5 år. Forslaget skal bl.a. ses på baggrund af, at reglerne om opbevaring af regnskabsmateriale pålægger de bogføringspligtigt til at opbevare materialet i 5 år. Herefter opfører pligten. Med forslaget pålægges virksomheder at opbevare al relevant regnskabsmateriale ud over 5 år. Såfremt de ønsker at fremføre et uudnyttet skattemæssigt underskud ud over 5 år.

Bestemmelsen herom indgik oprindeligt i det forslag til ændring af landtingslov om indkomstskat som blev sendt i høring. Efter høring er ændringen indarbejdet som § 47 a i nærværende forslag, da bestemmelsen emnemæssige hører under landstingslov om forvaltning af skatter, der i øvrigt behandler frister om ordinær ansættelse.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om indsættelse af en hjemmel til at indrømme fritagelser for pligter på skatte- og afgiftsområdet for internationale organisationer forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser. Det ses at være en forudsætning for, at internationale organisationer etablerer sig i Grønland, at deres kontorer, organisationen og deres udsendte repræsentanter m.m. opnår vilkår, der svarer til det, de ville opnå i andre lande. Eftersom indrømmelse af disse fritagelser må anses som en forudsætning for en etablering her i landet, forventes der ikke at være et provenutab forbundet hermed. Derudover er det ikke muligt at anslå de økonomiske konsekvenser, idet disse i sidste ende vil afhænge af indholdet i de konkrete mellemfolkelige aftaler, der i fremtiden indgås.

Ændringer i landstingslov om indkomstskat kan medføre at antallet af ansøgninger om udbytteskatterefusioner stiger og herved også de samlede udbetalte refusioner. Forslaget om en længere frist for behandling af visse anmodninger om refusion af udbytteskat m.v., har primært til formål at sikre skatteforvaltningen tilstrækkeligt tid til at sagsbehandle disse anmodninger. En længere sagsbehandlingstid forventes at forhindre højere udgifter til rentebetaling grundet forsinkede refusionsudbetalinger. Samtidig forventes bedre tid til gennemgang og kontrol af anmodningerne at mindske risikoen for et provenutab, der kan opstå, hvis der på et fejlagtigt grundlag udbetales refusioner til modtagere, der ikke var berettiget hertil. Det er ikke muligt på forhånd nærmere at fastslå, hvad de økonomiske konsekvenser af en længere frist vil være.

Præciseringen af Naalakkersuisuts bemyndigelser efter gældende regler forventes ikke at påvirke provenuet. Derimod vil den foreslåede udvidelse af Naalakkersuisuts bemyndigelse til at fastsætte regler om indberetning af yderligere oplysninger til skatteforvaltningen, som videregives til statistiske formål mv., på sigt medføre øgede udgifter til administration på 0,5 mio.kr. og en engangsudgift til systemudvikling på omkring 0,5 mio. kr. Udgifterne vil efter omstændighederne indgå i prioriteringerne i forbindelse med de årlige finanslove.

Den foreslåede regel om, at skatteforvaltningen får en hjemmel til at undlade at tilskrive renter, når rentebeløbet udgør 100 kr. eller mindre, skønnes at medføre et provenutab for det offentlige på ca. 7 mio. kr. årligt. Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at vurdere, hvor stor en andel af dette beløb der under alle omstændigheder ville blive afskrevet som uerholdelige.

Bestemmelsen er en bemyndigelse til skatteforvaltningen, der kan give anledning til administrative lettelser og aflastning af eksisterende økonomisystemer, som følge af reduktion i opkrævning og inddrivelse af renter. Den administrative byrdereduktion vurderes til at udgøre under ¼ årsværk.

Forslaget om at indkomstskatter fra rettighedshavere med tilladelse til at udnytte vandkraftressourcer til produktion af energi skal tilfalde landskassen har på kort sigt ingen økonomiske konsekvenser, idet der aktuelt ikke er udstedt sådanne tilladelser. Bliver der udstedt tilladelser vil dette indebære en økonomisk omfordeling mellem de kommuner, hvor vandkraften udnyttes og de øvrige offentlige kasser.

Den foreslåede regel om en hjemmel til i særlige situationer at standse tilskrivning af renter samt helt eller delvist at eftergive tilskrevne renter på fordringer, hvor der er begået væsentlige fejl i sagsbehandlingen, skønnes at ville medføre et provenutab på mindre end 1 mio. kr. om året.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at have nævneværdige provenumæssige eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Særligt bemærkes, at der ikke ændres i eksisterende oplysningspligter.

5. Konsekvenser for natur, miljø og folkesundhed

Forslaget har ingen nævneværdige miljø- eller naturmæssige konsekvenser. Forslaget forventes ej heller at få konsekvenser for folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget giver borgerne adgang til under visse betingelser at få standset tilskrivninger af renter på skatterestancer.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget giver mulighed for at indrømme fritagelser i mellemfolkelige aftaler.

Forslaget har ingen rigsfællesskabsaspekter.

8. Høring af myndigheder og organisationer mv.

Forslaget har i perioden 12. maj 2023 til 9. juni 2023 været i høring hos følgende høringsparter: Grønlands Erhverv (GE), NUSUKA, Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK), BDO, Deloitte, BK Revision, EY Grønland, Grønlands Revisionskontor, Grønlandske Advokater, Grønlandsbanken, BankNordik, SISA, Formandens Departement, Departementet for Udenrigsanliggender, Erhverv og Handel, Departementet for Boliger og Infrastruktur, Departementet for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø, Departementet for Råstoffer og Justitsområdet, Departementet for Sociale Anliggender, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender, Departementet for Fiskeri og Fangst, Departementet for Børn, Unge og Familier, Departementet for Sundhed, Departementet for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke, Avannaata Kommunia, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq og Kommune Kujalleq.

Forslaget har været offentliggjort på Naalakkersuisuts høringsportal på www.naalakkersuisut.gl.

Høringssvarene er blevet indarbejdet i relevant omfang.

For høringsnotat henvises til bilag 2.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der foreslås et nyt afsnit 1 a, et nyt kapitel 3 a og en ny § 10 a med henblik på at kunne fritage internationale organisationer, disse medarbejdere og deres familiemedlemmer for skatter og afgifter

Det foreslås, at der indføres en bred bemyndigelse til, at Naalakkersuisut ved overenskomster kan indrømme internationale organisationer og institutioner og deres repræsentanter samt disse familiemedlemmer fritagelser for skatter, afgifter og pligter efter gældende og kommende skatte- og afgiftsregler.

Rækkevidden af bestemmelsen skal ses på baggrund af, at bestemmelsens overordnede formål er, at bemyndige Naalakkersuisut til at indrømme fritagelser m.v., der i det væsentlige svarer til de, der følger af Wienerkonventionen. Lovbestemmelsen er derfor bevidst bredt formuleret. Rækkevidde og hvilke fritagelser, der indrømmes, fastsættes konkret i de enkelte mellemfølgelige overenskomster, hvor der ligeledes kan fastsættes de nærmere procedurer for den administrative håndtering heraf.

Fritagelsen kan for det første omfatte organisationen som sådan, herunder de kontorer og bygninger i Grønland, der er nødvendige for organisationens virke. Det indebærer, at organisationen kan fritages for f.eks. indførselsafgifter og stempelafgifter i forbindelse med erhvervelse af fast ejendom og indførsel af varer og motorkøretøjer. En fritagelse kan desuden omfatte en fritagelse for pligten til at indeholde A-skat og redegøre for udbetalingen af A-indkomster m.v.

I bestemmelsens stk. 2 fastsættes det, at fritagelserne kan omfatte den i nr. 1-3 oplyste personkreds.

Begrebet udsendte ansatte i bestemmelsens nr. 1, kan eksempelvis omfatte fastansat administrativt og teknisk personale, samt tjenestepersonale. Bestemmelsen kan endvidere omfatte de udsendtes familiemedlemmer. Det er i vidt omfang accepteret internationalt, at de udsendtes medrejsende ægtefæller og børn ligeledes fritages for skat, når de rejser med en udsendt. Generelt vil en medrejsende ægtefælle, der f.eks. påtager sig et arbejde i Grønland, eller har en ikke uvæsentlig erhvervsmæssig indkomst herfra, dog blive skattepligtig af en sådan til Grønland.

Bestemmelsen kan efter omstændighederne også anvendes som grundlag for fritagelse af personale, der på ansættelsestidspunktet har bopæl eller ophold i Grønland. Der henses herved til,

at sådant personale skattemæssigt bør stilles på samme måde som personale på samme niveau som er udsendt af den pågældende organisation. Det forventes at en sådan indrømmelse vil forbedre beskæftigelsesmulighederne for grønlandske borgere og dermed øge deres viden om og indsigt i internationalt arbejde.

Med begrebet sagkyndige i bestemmelsens nr. 2 forstås specialister og tekniske rådgivere, der ikke er en del af den faste stab i organisationen. Det kan f.eks. være specialister, der af organisationen ansættes til særlige projekter.

Efter bestemmelsens nr. 3 kan endvidere fritages personer, der deltager i procesførelse for organisationen.

På samme måde som under nr. 1 kan nr. 2-3 ikke anvendes som grundlag for fritagelse af personale, virksomheder m.v., der på tidspunktet for indgåelsen af aftalen med organisationen har hjemsted, bopæl eller ophold i Grønland.

I bestemmelsens stk. 3, bemyndiges Naalakkersuisut til at træffe de nærmere foranstaltninger til gennemførelse af de nævnte overenskomster. Dette kan bestå i, at der fastsættes nærmere regler i bekendtgørelser, at der udstedes vejledninger, eller fastsættes procedurer for den praktiske håndtering af indførslen af afgiftsfritagne varer og motorkøretøjer m.v.

Til nr. 2

Der er udelukkende tale om en korrekturændring i lovens § 30 a, stk. 2.

Bestemmelsen i § 30 a blev indsat i 2016. I bestemmelsens stk. 2 henvises til lovens § 30, stk. 1, nr. 5 og 6. Denne henvisning rettes til § 30, stk. 1, nr. 4 og 5. Der er tale om henvisning til identifikationsoplysninger for skatteyder.

Til nr. 3

I § 31, stk. 1, tilføjes en henvisning til lovens § 30 a.

Oplysningspligten i lovens § 31 er kun aktuel, hvor modtageren (arbejdstageren) er ophørt med at være skattepligtig i Grønland og forudsætter en konkret anmodning fra skatteforvaltningen.

Oplysningspligten foreslås udvidet til også at omfatte oplysning om indbetalinger til pensions- og livsforsikringsordninger samt indeholdt A-skat heraf. Der er tale om en oplysning, som arbejdsgiverne allerede er bekendt med.

Ændringen medfører samtidig, at en skattepligtig eller dennes repræsentant, jf. bestemmelsens stk. 2, på samme måde som skatteforvaltningen, kan anmode den oplysningspligtige (indberetningspligtige) om at afgive oplysninger på et tidligere tidspunkt.

Til nr. 4

I lovens § 32 foreslås indsat en henvisning til lovens § 30 a.

Der er tale om en konsekvensændring, der følger af oplysningspligten om indbetalinger til pensions- og livsforsikringsordninger i lovens § 30 a, som trådte i kraft pr. 1. januar 2018.

Tilføjjelsen af henvisning til § 30 a medfører, at indkomstmottageren også skal have en kopi af de oplysninger vedrørende indkomstmottageren, der er givet efter § 30 a. Den oplysningspligtige skal således holde indkomstmottageren underrettet om de oplysninger, vedkommende afgiver til skatteforvaltningen. Dette sker i et udpræget omfang allerede på indkomstmottagerens lønseddel.

Til nr. 5

Reglen er ikke ændret siden 2006. Bestemmelsen indeholder en række bemyndigelser til at Naalakkersuisut kan regulere oplysningspligten nærmere. Disse bemyndigelser foreslås præciseret i de foreslåede ændringer i stk. 1-3. Hittidig praksis forventes videreført.

Til stk. 1

I lovens § 33, stk. 1 tilføjes lovhenvvisninger til lovens §§ 33 a-33 g samt § 35-39 samt en omformulering, der udvider bemyndigelsen til at fastsætte regler om månedlige indberetninger samt underretningspligter. Ved underretningspligter menes underretning af den, hvorm der er sket indberetning til skatteforvaltningen.

Bemyndigelserne fra lovens § 33 c, stk. 3 og § 33 d, stk. 2, videreføres til at fastsætte regler for faglige foreningers pligt til at underrette medlemmet om foretagne indberetninger samt til at fastsætte regler om Grønlands Selvstyres pligt til at underrette de uddannelsessøgende om foretagne indberetninger.

Bemyndigelsen udvides til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om underretningspligt for øvrige grupper af oplysningspligtige omfattet af lovens kapitel 6.

Herunder, at underretningspligter, som fastlagt i lovens § 35 a, stk. 7 og stk. 8, om finansielle institutters underretningspligt i forbindelse med sikkerhedsbrud m.v., kan reguleres ved bekendtgørelse. Det ændrer dog ikke den ubetingede underretningspligt for finansielle institutter efter § 35 a, stk. 7 og stk. 8. Underretningspligterne efter § 35 a, stk. 7 og stk. 8, blev indsat i 2016 som ubetinget, og derfor kan der ikke ske en lempelse af disse.

Samtidig præciseres, at bemyndigelsen giver adgang til at fastsætte regler om månedlige indberetninger.

Der er tale om præcisering og ajourføring af paragrafhenvisninger. Det tydeliggøres, at Naalakkersuisut har adgang til at fastsætte regler om afgivelse af oplysninger.

Til stk. 2

Naalakkersuisuts adgang til at fastsætte regler om lempelse af oplysningspligter videreføres som en generel bemyndigelse. Der er tale om en ny bestemmelse, som præciserer gældende ret, at der kan lempes fra oplysningskravene, for alle grupper af oplysningspligtige.

Udtrykkene oplysningspligtige og indberetningspligtige synes anvendt som synonyme i loven og der er således ikke ved valg af det eller den andet udtryk tilsigtet en forskel i retsstillingen.

Efter gældende regler har Naalakkersuisut delegeret bemyndigelsen til skatteforvaltningen til at lempe oplysningspligten for f.eks. uddannelsesstøtte, underholdsbidrag, det offentliges indhandling og indgåelse af visse lejeaftaler, kontingenter til faglige foreninger, kontoførendes indberetninger, indberetning om forvaltede midler og lån.

Samme fremgangsmåde forventes anvendt i en kommende ajourføring af bekendtgørelsen, således at skatteforvaltningen bemyndiges til generelt at fritage eller lempe for oplysningspligter for enkelte eller grupper af oplysningspligtige, når praktiske forhold taler derfor og oplysningerne har mindre betydning for skattekontrollen. Eksempelvis fastsættelse af en mindstegrænse for de beløb, der skal indberettes, eller begrænsning af en oplysningspligt til at omfatte visse arbejdsgivere med eksempelvis et bestemt antal medarbejdere.

Til stk. 3

I stk. 3 videreføres sidste del af lovens § 33. Der tilsigtes ingen ændringer af gældende ret eller praksis.

Til stk. 4

Den foreslåede § 33, stk. 4, er ny. Der er tale om en bemyndigelse til Naalakkersuisut til at fastsætte regler om at oplysningspligtige som er omfattet af lovens kapitel 6 også kan pålægges at afgive oplysninger til brug for lovforberedende, statistiske eller videnskabelige formål selv om disse oplysninger ikke direkte vedrører skatteforhold. Bestemmelsen forventes især at finde anvendelse i forhold til indberetningspligtige, der allerede er omfattet af lovens § 30, dvs. arbejdsgivere, der udbetaler A-indkomst.

Der kan være tale om oplysninger, som ikke skal anvendes ved ligning og skatteberegning, dvs. oplysninger, der alene indhentes af skatteforvaltningen med henblik på videregivelse til

andre grønlandske myndigheder til brug for lovforberedende, videnskabelige og statistiske formål. Oplysninger, der indberettes og videregives til at indgå i en lovforberedende, videnskabelig eller statistisk undersøgelse, må ikke senere bruges til andre formål. Det vil sige, at oplysningerne ikke efterfølgende må indgå i skatteforvaltningens sagsbehandling i forhold til bestemte borgere.

De oplysninger, der forventes omfattet af den nye bestemmelse, er f.eks. stillingsbetegnelse og løntimer.

Ved løntimer forstås de timer, for hvilke en arbejdsgiver har udbetalt løn, og hvor lønnen skal indberettes som A-indkomst m.v. Løntimer omfatter således dels timer, hvor der udbetales løn for personligt arbejde. Dels timer, den ansatte får løn for, uden den ansatte har udført arbejde. Det kan f.eks. være en periode med afholdelse af optjent ferie, en opsigelsesperiode, hvor den ansatte er fritstillet, eller en periode med barsel, sygdom eller barns første sygedag.

Sådanne oplysninger kan fremadrettet hos Grønlands Statistik anvendes til lønstatistikker, der blandt andet kan medvirke til at belyse lønforskelle mellem køn.

Det anses ikke for nødvendigt at omfatte disse oplysninger af arbejdsgivers underretningspligt i lovens § 32. Det er ikke en forudsætning, at der indhentes samtykke fra den registrerede eller godkendelse fra anden side.

Til stk. 5

Den foreslåede regel § 33, stk. 5, er ny og hænger sammen med den foreslåede regel i § 33, stk. 4.

Det foreslås, at de omhandlede oplysninger efter anmodning kan videregives fra skatteforvaltningen til andre grønlandske myndigheder til statistiske og videnskabelige formål, herunder Grønlands Statistik.

Til nr. 6 og nr. 7

Lovens § 33 c, stk. 3, og § 33 d, stk. 2, ophæves.

Der er tale om korrekturændringer, som følge af præciseringen i § 33, stk. 2.

Til nr. 8, nr. 9 og nr. 10

Lovens § 33 e, stk. 3, § 33 f, stk. 2, og § 33 g, stk. 3, ophæves.

Der er tale om korrekturændringer, som følge af præciseringen i § 33, stk. 1.

Til nr. 11, nr. 13 og nr. 14

Lovens § 36, stk. 2, § 37, stk. 2, og § 39, stk. 3, ophæves.

Der er tale om korrekturændringer, som følge af præciseringen i § 33, stk. 1.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelsen af § 36, stk. 2.

Til nr. 15 og nr. 16

Der er tale om nye formuleringer af lovens § 40, stk. 5 og stk. 7, som følge af foreslåede ændringer i landstingslov om indkomstskat. Desuden ajourføres lovhensvisningerne.

Det foreslås, at bestemmelsen (stk. 5) udvides til at omfatte indkomstskat og udbytteskat af selskaber, der har en tilladelse efter Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi. Skatteprovenuet fra selskaber, der har en tilladelse efter den førnævnte lov, fordeles derfor på samme måde, som skatten fra selskaber, der har tilladelse efter Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor. Det foreslås endvidere, at indkomstskat og udbytteskat af selskaber, omfattet af kapitel 3 b i landstingslov om indkomstskat, også skal tilfalde landskassen. Kapitel 3 b i landstingslov om indkomstskat omfatter de selskaber, der ikke har fradrag for udlodningen af udbytter. Der er herved henset til, at kapital 3 b omfatter selskaber indenfor råstof- og vandkraftsektoren, hvis indtægter i øvrigt tilfalder landskassen. Derved sikres det, at provenuet fordeles på en ensartet vis.

Efter bestemmelsen tilfalder bl.a. indtægter fra selskabsskatter fra råstofselskaber landskassen. Efterfølgende overføres disse indtægter dog til råstoffonden efter reglerne i Landstingslov om Grønlands Råstoffond.

Det foreslås, at provenuet af den foreslåede renteskat (stk. 7) skal tilfalde landskassen, skattekommunen og kommunerne på samme måde som selskabsskatterne.

Til nr. 17

Den foreslåede § 44 a er ny. Bestemmelsen er en følge af det samtidigt fremsatte forslag til Inatsisartutlov om ændring af landstingslov om indkomstskat (EM 2023/18), hvor det forventes, at såvel antallet af sager som størrelsen af de indeholdte udbytteskatter, der anmodes refunderet, kan stige.

Bestemmelsen indfører en længere frist for skatteforvaltningens udbetaling af krav på refusion af skat på udbytter, renter eller royalty, der skal refunderes i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Efter forslaget skal refusionen som udgangspunkt senest være foretaget indenfor 6 måneder fra skatteforvaltningens modtagelse af anmodningen.

Såfremt kravet ikke er udbetalt indenfor fristen, tilkommer der modtageren en rente, der svarer til renten, der opgøres efter § 44, stk. 4.

Af bestemmelsens stk. 2 følger, at hvis skatteforvaltningen ikke kan foretage kontrol af grundlaget for en refusionsanmodning, afbrydes fristen i stk. 1. Dette gælder dog kun, hvis forholdet skyldes modtagerens forhold, herunder at den fremlagte dokumentation ikke er tilstrækkelig, f.eks. hvis det ikke dokumenteres, at ansøgeren er retmæssig ejer af det modtagne udbytte, eller at ansøgeren har modtaget udbytte, eller hvis de økonomiske forhold er uklare og uigennemsigtige.

Af bestemmelsens stk. 3 følger, at skatteforvaltningen kan kræve sikkerhed for en udbetaling, hvis det vurderes, at udbetalingen indebærer en nærliggende risiko for tab. Det er dog her et krav, at sagen er omtvistet og behandles i Skatterådet eller ved domstolene.

Til nr. 18

Den foreslåede § 45 a er ny. Bestemmelsen giver skatteforvaltningen hjemmel til at undlade at tilskrive renter, når et rentebeløb på en fordring udgør 100 kr. eller mindre indenfor en renteberegningsperiode.

Reglen gælder for hver fordring for sig, men forudsætter, at det samlede rentebeløb på den enkelte skatterestance maksimalt udgør 100 kr. pr. renteberegningsperiode.

Den foreslåede formulering af § 45 b er ligeledes ny. Bestemmelsen udvider de situationer, hvori skatteforvaltningen kan standse tilskrivning af og eftergive renter. Der foreslås en regel, hvorefter skatteforvaltningen laver en konkret vurdering af skatteydere rentetilskrivninger og baggrunden for disse. Det er en forudsætning, at skatteyder har indsendt alle relevante oplysninger i rette tid og imødekommet eventuelle anmodninger fra skatteforvaltningen om indsendelse af yderligere oplysninger.

Reglen er tiltænkt et snævert anvendelsesområde og forventes kun anvendt, hvor der foreligger åbenlyse fejl fra skatteforvaltningens side.

Reglen gælder bl.a. for situationer, hvor tilskrevne renter skyldes en tidligere skønsmæssig ansættelse, som efterfølgende er nedsat, og hvor den skønsmæssige ansættelse var uden tilstrækkelig begrundelse. Det vil sige, at der er tale om en fordring (skatterestance), der skyldes en skønsmæssige ansættelse, der efterfølgende nedsættes enten af skatteforvaltningen eller af Skatterådet, samt at det er åbenbart, at den skønsmæssige forhøjelse for det konkrete indkomstår ligger væsentligt udover indkomsten i tidligere indkomstår, baseret på sagens oplysninger hidtil.

Reglen gælder tillige for situationer, hvori det er klart, at der ikke ville være blevet tilskrevet renter over en tilsvarende periode, såfremt sagen var blevet afgjort af skatteforvaltningen på et tidligere tidspunkt, og hvor længden af sagsbehandlingen ikke er begrundet i skatteydere forhold, herunder dennes manglende indsendelse af oplysninger til brug for skatteligningen.

Reglen finder tillige anvendelse for situationer, hvor tilskrevne renter vedrører perioden efter, at den skattepligtige har anmodet skatteforvaltningen om genoptagelse, og hvor en skatteansættelse efterfølgende nedsættes, fordi den første skatteansættelse skyldtes en åbenlys fejl, som skatteforvaltningen burde have været bekendt med, eksempelvis en stærkt afvigende fejlindberetning fra arbejdsgiver eller manglende selvangivelse af et større fradrag. I sådanne situationer er det en forudsætning, at skatteyder rettidigt har anmodet om genoptagelse og indsendt tilstrækkelig dokumentation herfor, således at den medgående sagsbehandlingsperiode udelukkende kan tilskrives skatteforvaltningens forhold.

Beslutningen om at standse en rentetilskrivning kan træffes på grundlag af en tilkendegivelse fra skyldneren eller på grundlag af en vurdering foretaget af skatteforvaltningen på eget initiativ.

Skatteforvaltningen kan genoptage tilskrivning af renter på skatterestancer, når der foreligger nye relevante oplysninger, som forvaltningen ikke var bekendt med, da afgørelsen om at standse rentetilskrivningen blev truffet. Herunder en ny afgørelse om skatteydere skatteansættelse baseret på tilstrækkelige oplysninger.

Bestemmelsen er uafhængig af reglerne om eftergivelse i §§ 53-55, hvilket blandt andet medfører, at skatteforvaltningens afgørelser om at standse eller undlade at standse en rentetilskrivning sker uden præjudicerende virkning for afgørelsen af en eventuel sag om eftergivelse af skatter, renter med videre.

Til nr. 19

Den foreslåede § 47 a er ny. Bestemmelsen skal sikre skatteforvaltningen mulighed for at genoptage en ansættelse, når adgangen til at fremføre underskud forlænges i § 30, stk. 1, 3. pkt., i landstingsloven om indkomstskat.

Efter de gældende regler i landstingslov om indkomstskat kan skattepligtige som udgangspunkt fremføre underskud (negativ skattepligtig indkomst) i de nærmeste 5 efterfølgende indkomstår. Det foreslås ved ændringslov under EM2023 til landstingslov om indkomstskat, at fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud forlænges til 10 år.

Der kan derfor opstå uoverensstemmelse mellem den periode, hvor skatteyder kan fremføre underskud og den periode, hvor skatteforvaltningen ordinært kan genoptage skatteansættelsen. Efter gældende regler kan skatteforvaltningen kun genoptage et underskudsår, der ligger mere end 5 år forud, hvis betingelserne for en ekstraordinær ansættelse er opfyldt.

Det foreslås derfor, at fristen for en ordinær genoptagelse udskydes til 2 år efter, at et underskud er udnyttet, for så vidt angår underskud fremført til indkomstår, der ligger ud over 5 indkomstår. Herved fraviges § 47, stk. 1 og stk. 4, og indkomstår, hvori underskud er opstået, kan genoptages ud over de efterfølgende 5 indkomstår.

Efter gældende regler kan skatteforvaltningen foretage ordinær genoptagelse indtil 31. oktober i det 5. år efter indkomstårets udløb, jf. § 47. Den nye bestemmelse i § 47 a vil i praksis betyde, at skatteforvaltningen for indkomstår herudover, dvs. det 5. indkomstår og senere, kan foretage ordinær genoptagelse indtil 31. december i det 2. år efter det indkomstår, hvori et underskud er udnyttet.

Den nye bestemmelse gælder kun ansættelser, der har betydning for størrelsen af underskuddet. Anvendelse af § 47 a forudsætter desuden, at der er tale om underskud fremført efter § 30, stk. 1, 3. pkt., i landstingslov om indkomstskat. Det gælder underskud, der er opstået i indkomstår, der begynder efter den 1. januar 2018.

	Indkomstår, hvori underskud opstår	Underskud i kr.	Indkomstår, hvortil underskud fremføres	Fremført underskud i kr.	Skatteforvaltning kan genoptage indkomståret 2018 indtil
Eksempel 1	2018	500.000	2028	500.000	31.12.2030
Eksempel 2	2018	500.000	2022	250.000	31.10.2023
	2018	500.000	2023	250.000	31.12.2025
Eksempel 3	2018	500.000	2023	250.000	31.12.2025
	2018	500.000	2024	250.000	31.12.2026

Eksempel 1: Er et underskud opstået i indkomståret 2018, kan det som yderste konsekvens anvendes til underskudsfremførsel i de efterfølgende 10 indkomstår, dvs. i indkomståret 2028, forudsat at der ikke har været en tilstrækkelig stor positiv skattepligtig indkomst i de mellemliggende indkomstår. I den situation vil skatteforvaltningen efter § 47 a kunne foretage en ordinær genoptagelse af indkomståret 2018 indtil 31. december 2030.

Eksempel 2: Et underskud opstået i indkomståret 2018 fremføres delvist til 2022 og 2023. I den situation kan skatteforvaltningen genoptage indkomståret 2018 indtil 31. oktober 2023 efter den allerede gældende bestemmelse i § 47. Herudover har skatteforvaltningen adgang til at

genoptage indkomståret 2018 indtil 31. december 2025 og regulere i den del af underskuddet, der er fremført til 2023.

Eksempel 3: Et underskud opstået i indkomståret 2018 fremføres delvist til 2023 og 2024. I den situation kan skatteforvaltningen genoptage indkomståret 2018 indtil henholdsvis 31. december 2025 og 31. december 2026 efter den foreslået nye bestemmelse i § 47 a og regulere i den del af underskuddet, der er fremført til henholdsvis 2023 og 2024.

Til nr. 20

Ordlyden i § 59, stk. 2 foreslås præciseret i forhold til, hvilke oplysninger skatteforvaltningen kan anmode den indberetningspligtige om.

Den indberetningspligtige skal på skatteforvaltningens anmodning indsende det materiale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes. Bestemmelsens ordlyd præciseres således, at det fremgår direkte i ordlyden, at det også omfatter oplysninger, der skal anvendes til at afgøre, om konkrete oplysninger skal indberettes.

Præciseringen følger af OECDs evaluering af Grønlands skattelovgivning i forhold til implementering og håndhævelse af CRS-regler (Common Reporting Standard). Under dette arbejde har OECD identificeret denne mindre uoverensstemmelse mellem grønlandsk lovgivning og den internationale standard, som er fastlagt af Global Forum, OECD.

Formålet med CRS er at sikre global skattebetaling og bekæmpe international skatteunddragelse. Det sker overordnet set ved at sikre, at landene hver især har nationale indberetningsregler, der understøtter udveksling af de indberettede oplysninger imellem landenes skattemyndigheder.

Banker, livsforsikringselskaber og andre finansielle institutter skal indberette til CRS om finansielle konti og depoter, der er ejet af udenlandske personer og virksomheder.

Til nr. 21

Den foreslåede § 68 a er ny. Det foreslås, at skatteforvaltningens adgang til at foretage en skønsmæssig ansættelse, når der ikke er udarbejdet dokumentation for kontrollerede transaktioner, præciseres. Den skriftlige dokumentation skal være fyldestgørende på selvangivelsestidspunktet, og at det er derfor ikke tilstrækkeligt, at dokumentationen udarbejdes efterfølgende.

Dokumentationen kan kun anses for udarbejdet rettidig, hvis den er udarbejdet og indgivet efter reglerne i § 36 b, stk. 2, i landstingslov om indkomstskat. Dokumentationen for et indkomstår skal være klar på selvangivelsesdatoen. Skattepligtige har dog 60 dage fra de modta-

ger en anmodning om at indsende dokumentationen til indsendelsen skal være sket. Skattepligtige kan desuden i en bekendtgørelse udstedt efter § 36 b, stk. 2, være pålagt at indgive dokumentationen uden anmodning senest 60 dage efter selvangivelsesfristen.

Bestemmelsen gælder også i tilfælde, hvor der er tale om mindre skattepligtige, der kun skal udarbejde dokumentation for de kontrollerede transaktioner, der er omfattet af § 39 b, stk. 4, nr. 1-3. Dette omhandler eksempelvis kontrollerede transaktioner med parter, der befinder sig i lande, som ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Grønland.

Såfremt dokumentationen ikke er udarbejdet rettidigt, er skatteforvaltningen berettiget til at foretage en skønsmæssig ansættelse af de kontrollerede transaktioner. Der kan dermed foretages en ansættelse af den skattepligtiges indkomst baseret på, at de kontrollerede transaktioner er sket på armslængdevilkår, jf. § 36 a, i landstingslov om indkomstskat.

I bestemmelsens stk. 2 fastslås det, at adgangen til at foretage en skønsmæssig ansættelse, også gælder, hvis der ikke indsendes det regnskabsmateriale, der er anmodet om i medfør af § 58, stk. 1.

Til § 2

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2024.

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	§ 1
	<p>I landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter, , jf. Selvstyrets lov-bekendtgørelse nr. 11 af 3. november 2021, som ændret ved Inatsisartutlov nr. 12 af 1. december 2021 og Inatsisartutlov nr. 20 af 21. november 2022, foretages følgende ændrin-ger:</p>
	<p>1. Efter § 10 indsættes:</p> <p style="text-align: center;">” Afsnit 1 a Internationale organisationer</p> <p style="text-align: center;">Kapitel 3 a <i>Fritagelser af forpligtelser for internationale organisationer</i></p> <p>§ 10 a. Naalakkersuisut kan ved overens-komst indrømme internationale organisatio-ner eller institutioner, sådanne lempelser eller fritagelse for skatter og afgifter og andre for-pligtigelser, der følger af skatte- og afgifts-lovgivningen, som er nødvendige for opfyl-delsen af organisationens eller institutionens formål og udførelse af dets hverv.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilsvarende rettigheder og undtagel-ser kan indrømmes:</p> <p>1) Udsendte ansatte ved de i stk. 1 nævnte organisationer og institutioner og disses fami-liemedlemmer.</p> <p>2) Sagkyndige som udfører hverv for de i stk. 1 nævnte organisationer eller institutio-ner.</p> <p>3) Personer, der på vegne af de i stk. 1 nævnte organisationer og institutioner delta-ger i procesførelse.</p>

	<p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut bemyndiges til at træffe nærmere foranstaltninger til gennemførelse af de denne bestemmelse nævnte overenskomster.”</p>
<p>§ 30 a. <i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne i § 30, stk. 1, nr. 5 og 6, og stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse.</p>	<p>2. § 30 a, stk. 2, affattes således: ” <i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne i § 30, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse.”</p>
<p>§ 31. Ophører en modtager af de indkomstarter, der nævnes i § 30, med at være skattepligtig i Grønland, skal den oplysningspligtige efter anmodning afgive oplysning som nævnt i § 30 om størrelsen af de beløb, der i tiden fra kalenderårets begyndelse og til tidspunktet for skattepligtens ophør er indtjent af den pågældende, samt om størrelsen af den indeholdte A-skat.</p>	<p>3. § 31, stk. 1, affattes således: ” Ophører en modtager af de indkomstarter, der nævnes i § 30, med at være skattepligtig i Grønland, skal den oplysningspligtige efter anmodning afgive oplysning som nævnt i § 30 og § 30 a om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) størrelsen af de beløb, der i tiden fra kalenderårets begyndelse og til tidspunktet for skattepligtens ophør er indtjent af den pågældende, 2) indbetalt til pensions- eller livsforsikringsordninger, samt 3) om størrelsen af den indeholdte A-skat.”
<p>§ 32. Indkomstmodtageren skal have en kopi af de oplysninger vedrørende indkomstmodtageren, der er givet efter § 30 og § 31, stk. 1.</p>	<p>4. § 32 affattes således: ” § 32. Indkomstmodtageren skal have en kopi af de oplysninger vedrørende indkomstmodtageren, der er givet efter § 30, § 30 a og § 31, stk. 1.”</p>
<p>§ 33. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om afgivelsen af oplysninger efter §§ 30-32 og herunder lempe oplysningskravene for grupper af oplysningspligtige. Naalakkersuisut kan endvidere fastsætte regler, hvorefter oplysningerne efter § 30 skal afgives særskilt, for så vidt angår indtægter, som ikke er A-indkomst for modtageren. For ydelser, der udbetales efter indtjeningsperiodens udløb, fastsætter Naalakkersuisut regler om, i hvilket år oplysningerne skal gives.</p>	<p>5. § 33 affattes således: ” § 33. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om afgivelsen af oplysninger efter §§ 30-32, §§ 33 a-33 g og §§ 35-39, herunder om tidsintervaller og underretningspligter. <i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om lempelse af oplysningskravene efter stk. 1 for grupper af oplysningspligtige. <i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler, hvorefter oplysningerne efter § 30 skal afgives særskilt, for så vidt angår indtægter, som ikke er A-indkomst for modtageren. For ydelser, der udbetales efter indtjeningsperiodens</p>

	<p>udløb, kan Naalakkersuisut fastsætte regler om, i hvilket år oplysningerne skal gives.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at oplysningspligtige efter dette kapitel skal afgive yderligere oplysninger til skatteforvaltningen til brug for lovforberedende, statistiske eller videnskabelige formål.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Oplysninger indberettet efter stk. 4 kan efter anmodning videregives fra skatteforvaltningen til andre grønlandske myndigheder til brug for lovforberedende, statistiske og videnskabelige formål.”</p>
<p>§ 33 c.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om de i stk. 1 nævnte faglige foreningers pligt til at underrette medlemmet om foretagne indberetninger.</p>	<p>6. § 33 c, stk. 3, ophæves.</p>
<p>§ 33 d.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om Grønlands Selvstyres pligt til at underrette de uddannelsessøgende om foretagne indberetninger.</p>	<p>7. § 33 d, stk. 2, ophæves.</p>
<p>§ 33 e.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om afgivelsen af oplysninger efter stk. 1 og 2.</p>	<p>8. § 33 e, stk. 3, ophæves.</p>
<p>§ 33 f.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om afgivelsen af oplysninger efter stk. 1.</p>	<p>9. § 33 f, stk. 2, ophæves.</p>
<p>§ 33 g.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om afgivelsen af oplysninger efter stk. 1 og 2.</p>	<p>10. § 33 g, stk. 3, ophæves.</p>
<p>§ 36.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om afgivelsen af oplysninger efter stk. 1.</p>	<p>11. § 36, stk. 2, ophæves.</p>

<p>§ 37. Den, der opretter konto som nævnt i § 36, stk. 1, skal oplyse kontohavers personnummer eller selskabets registreringsnummer. Skatteforvaltningen kan underrette de oplysningspligtige efter § 36 om kontohavers personnummer eller registreringsnummer.</p>	<p>12. § 37, stk. 1, affattes således: ” Den, der opretter konto som nævnt i § 36, skal oplyse kontohavers personnummer eller selskabets registreringsnummer. Skatteforvaltningen kan underrette de oplysningspligtige efter § 36 om kontohavers personnummer eller registreringsnummer.”</p>
<p>§ 37. <i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om afgivelsen af oplysninger efter stk. 1.</p>	<p>13. § 37, stk. 2, ophæves.</p>
<p>§ 39. <i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om afgivelsen af oplysninger efter stk. 1 og 2.</p>	<p>14. § 39, stk. 3, ophæves.</p>
<p>§ 40. <i>Stk. 5.</i> Indkomstskat, herunder udbytteskat, fra selskaber og virksomheder, der er rettighedshaver i henhold til lov om mineralske råstoffer m.v. i Grønland, landstingslov om udnyttelse af is og vand med henblik på eksport, tilfalder landskassen. Tillæg og renter efter §§ 27 og 43 i forbindelse med sådan indkomst- og udbytteskat tilfalder henholdsvis udredes i samme omfang af landskassen.</p>	<p>15. § 40, stk. 5, affattes således: ” <i>Stk. 5.</i> Indkomstskat, herunder udbytteskat, fra selskaber og virksomheder, der er rettighedshaver i henhold til Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi og Inatsisartutlov om kommerciel udnyttelse af is og vand, tilfalder landskassen. Det samme gælder for udbytter og indkomstskat af selskaber, der omfattes af kapitel 3 b i landstingslov om indkomstskat. Tillæg og renter efter § 27 og § 43 i forbindelse med sådan indkomst- og udbytteskat tilfalder henholdsvis udredes i samme omfang af landskassen.”</p>
<p>§ 40. <i>Stk. 7.</i> Selskabsskat tilfalder landskassen, skattekommunen og kommunerne, jf. dog stk. 5 og 6, i forholdet mellem den for indkomståret fastsatte udskrivningsprocent efter landstingslov om indkomstskat § 61, den efter befolkningsstørrelsen den 1. januar i indkomståret vægtede udskrivnings-</p>	<p>16. § 40, stk. 7, affattes således: ” <i>Stk. 7.</i> Selskabsskat, samt renteskat, tilfalder landskassen, skattekommunen og kommunerne, jf. dog stk. 5 og 6, i forholdet mellem den for indkomståret fastsatte udskrivningsprocent efter landstingslov om indkomstskat § 61, den efter befolkningsstørrelsen den 1. januar i indkomståret vægtede ud-</p>

<p>procent efter landstingslov om indkomstskat § 62 og den for indkomståret fastsatte udskrivningsprocent efter landstingslov om indkomstskat § 63.</p>	<p>skrivningsprocent efter landstingslov om indkomstskat § 62 og den for indkomståret fastsatte udskrivningsprocent efter landstingslov om indkomstskat § 63.”</p>
	<p>17. Efter § 44 indsættes: ” § 44 a. Har nogen, der er skattepligtig efter § 2 i landstingslov om indkomstskat, modtaget udbytte, royalty eller renter, hvori der efter kapitel 3 b, § 36 e eller §§ 88-92 i landstingslov om indkomstskat er indeholdt kildeskatter, som overstiger den endelige skat efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, tilbagebetales beløbet inden 6 måneder fra skatteforvaltningens modtagelse af anmodning om tilbagebetaling. Sker tilbagebetaling efter dette tidspunkt, tilkommer der den skattepligtige en rente svarende til renten efter § 44, stk. 4. <i>Stk. 2.</i> Kan skatteforvaltningen på grund af modtagerens forhold ikke foretage kontrol af, om betingelserne for tilbagebetaling af udbytteskat er opfyldt, afbrydes udbetalingsfristen efter stk. 1, indtil modtagerens forhold ikke længere hindrer kontrol. <i>Stk. 3.</i> Skønner skatteforvaltningen, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for tab, kan skatteforvaltningen kræve sikkerhedsstillelse af modtageren, hvis kravet om indeholdelse af kildeskat er omtvistet og ikke endeligt afgjort af Skatterådet eller domstolene.”</p>
	<p>18. Efter § 45 indsættes: ” § 45 a. Skatteforvaltningen kan undlade at tilskrive renter, når rentebeløbet på en fordring i den pågældende periode udgør 100 kr. eller mindre. § 45 b. Skatteforvaltningen kan standse tilskrivning af renter samt helt eller delvist eftergive tilskrevne renter på en fordring i en situation, hvor:</p>

	<p>1) skatteforvaltningen har foretaget en skønmæssig ansættelse på et grundlag, som efter de på tidspunktet for ansættelsen foreliggende oplysninger måtte anses for åbenbart ukorrekt,</p> <p>2) skatteforvaltningen undlader inden rimelig tid at træffe afgørelse i en sag, selvom skatteforvaltningen har modtaget alle relevante oplysninger og dokumenter.”</p>
	<p>19. Efter § 47 indsættes i afsnittet ”Ordinær ansættelse”:</p> <p>” § 47 a. Uanset reglerne i § 47 kan skatteforvaltningen, i det omfang ansættelsen har betydning for opgørelse af et underskud, afgive varsel og ændre en ansættelse af indkomstskat indtil udløbet af det 2. indkomstår efter et underskud er udnyttet efter § 30, stk. 1, 3. pkt. i landstingslov om indkomstskat.”</p>
<p>§ 59.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Den indberetningspligtige skal efter anmodning fra skatteforvaltningen indsende det materiale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes.</p>	<p>20. § 59, stk. 2, affattes således:</p> <p>” <i>Stk. 2.</i> Den indberetningspligtige skal efter anmodning fra skatteforvaltningen indsende det materiale, der ligger til grund for de oplysninger, der skal indberettes, herunder også oplysninger, der skal anvendes til at afgøre, om konkrete oplysninger skal indberettes.”</p>
	<p>21. Efter § 68 indsættes i afsnittet ”Skønmæssig ansættelse”:</p> <p>” § 68 a. Har en skattepligtig omfattet af § 36 b, stk. 1, eller stk. 4, i landstingslov om indkomstskat, ikke rettidigt udarbejdet dokumentation for kontrollerede transaktioner efter § 36 b, stk. 2, i landstingslov om indkomstskat, kan skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for selvangivelse foretage en skønmæssig ansættelse for så vidt angår indkomstårets kontrollerede transaktioner, jf. § 36 a i landstingslov om indkomstskat. Dokumentationen anses for at være udarbejdet rettidigt, hvis den er udarbejdet og indgivet i</p>

	<p>overensstemmelse med § 36 b, stk. 2, i landstingslov om indkomstskat, eller de i medfør deraf udstedte regler.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Har den skattepligtige ikke i forbindelse med skatteforvaltningens kontrol af dokumentationen efter § 36 b, stk. 2, i landstingslov om indkomstskat efterkommet en anmodning om indsendelse af regnskabsmateriale m.v. efter § 58, stk. 1, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2024.</p>

Høringsvarnotat

Der er vedrørende forslaget modtaget høringssvar fra Grønlands Erhverv, SISA, Departementet for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø, Departementet for Børn, Unge og Familier, Departementet for Boliger og Infrastruktur, Departementet for Udenrigsanliggender, Erhverv og Handel, Departementet for Råstoffer og Justitsområdet og Kommune Kujalleq.

Følgende høringssvar fremsendte høringssvar med bemærkninger til forslaget: Grønlands Erhverv.

Nedenfor er hovedpunkterne i høringssvarernes bemærkninger gengivet med almindelig skrift, mens eventuelle kommentarer fra Naalakkersuisut er anført med *kursiv*.

Vedrørende forslaget § 1, nr. 1, bemærker Grønlands Erhverv (GE), at GE tilslutter sig skattefritagelsen, således at Grønland indretter sig på lignende måde som andre lande og giver disse organisationer de mest optimale forhold at arbejde under.

Vedrørende forslaget § 1, nr. 14, har Departementet for Råstoffer og Justitsområdet følgende administrative høringssvar, at det fremgår af § 40, stk. 5, i gældende landstingslov og i lovforslaget, at ”Indkomstskat, herunder udbytteskat, fra selskaber og virksomheder, der er rettighedshaver i henhold til Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (...) tilfalder landskassen”. Råstofdepartementet bemærker, at formuleringen muligvis er korrekt, men henleder dog opmærksomheden på, at selvstyrets råstofindtægter fra rettighedshavere tilgår råstoffonden, jf. landstingslov om Grønlands Råstoffond.

Høringssvaret har givet anledning til, at det er præciseret i bemærkningerne, at provenuet fra råstofaktiviteter indgår i råstoffonden.

Alle selvstyrets indtægter indgår i landskassen og årets finanslov. Det følger af § 8 i Inatsisartutlov om Kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber, at: ”§ 8. Ingen udgift kan afholdes og ingen indtægt oppebæres uden forudgående bevilling, jf. dog § 23, stk. 2.” Bestemmelsen skal ses i lyset af det dobbelt hjemmelskrav i grundlovens § 46, hvorefter der ikke må oppebæres indtægter fra skatter uden en vedtaget finanslov eller bevillingslov. At det er vedtaget, at en del af landskassens indtægter, i form af råstofindtægterne, indgår i råstoffonden, har ikke betydning for dette grundlæggende bevillingsmæssige forhold.

Ingen af de øvrige høringssvar havde bemærkninger til forslaget om ændring af forvaltning af skatter.